

מעשן ארוכות הפיח סביבנו. אין זה מירוץ הזיון הניצחי ואף לא מילחמות הזוועה. ואין זה אפילו גיימס ג'ונס, אלמוני כאר ריזמטי וגם לא איוו מאגיה שחורה, מיס-תורית, הרסנית, כדיברי פסיכולוג מלומד. זהו הניכור המעמיק הדור, כחנקן בנפ-שנו; זהו השפע שאנו שוקדים לאגרו, מתוך אמונת אינסטינקט תורשתי כי הקיום הפיסי מורשתי לגבינו זו הזרות החור-דרת כסרטן ממאיר בשלוחות נחשיות, מאיימות, מתמידות, באיטיות מבילה בי-תוכנו.

זה אותו הניכור הניצחי, המזקין עד אימה את צעירנו בעודם באיבם, המלכין ראשי תינוקות בטרם נולדו, הנוטע את האחד הקטן בים טרשים צחיח, עני אביון וגלמוד, יחידי כדויד מול גולית של מימד

(המשך מעמוד 11)
הם והונם של צבועים אלה, למען ידע הציבור כולו את מידת ההתחסדות שלהם. **ראובן קרוש,** הרצליה

השלמות מיצוה

בעיתונכם (העולם הזה, 2152) במדור מיכתבים פירסתם את תמונתה של דיילת אל-על שהתלוותה אל מנחם בגין בטיסתו לארצות-הברית ושזוהתה בטעות על-ידי השבועון הגרמני שטרן כחסייה, בתו של ראשיה-המשלה. עשיתם מיצוה — והמת-חיל במיצוה אומרים לו: גמור!
אז על מנת לסס את המיצוה, כדאי שלא רק תגידו מי היא לא הדיילת, אלא

דיילת שדו עם מנחם בגין
אשת המצחק מהטלוויזיה

סד, של חברה אדירת משאבים, משג-שגת, סינתטית, יבשה וקרה עד אימה העולה ומתעצמת יותר ויותר. הגורל הוא אחד — להימחק, להיכלות, כאותם נמחקי יערות גאינה, שספגו וינקו את הקץ אל תוכם, כמו רבים אחרים בתוכנו אשר מתו עוד בטרם נולדו... גם אתם, אל תולידו תינוקות על מנת להורגם. **גד גזית,** תל-אביב

גם מי היא כן. אם אינכם יודעים זאת, הריני לשירותכם: הדיילת המתבוננת ב-מישחק השח של מר בגין היא רינה שלו, אשתו של מאיר שלו, המצחקן הממושקף מהטלוויזיה.

מירה זקם, תל-אביב

מוות בקבלנות

בהתחלה קיימת איינחת. הזמן מוכרסם, מיצץ, עושה שמות והייאוש נובט. מיואש פוגש בעמיתו במסיבות לילות שבת וחגים והייאוש מתפשט כנגיף מדבק, עד שהוא מבשיל כסירוף. בהתחלה קיים השיעמום. לא יודעים איך להסתדר עם הזמן החוזר על עצמו. אחרי שגומרים לגלגל חומרים מסויימים בניירות דקים, המסתלסלים בי-אדי עשן, מפזרים גוף על גוף ומפיקים אנקות עינוגים, עד שנגמר האוויר ואז מבקשים לברוא עולם אחר.

אפשר לקשט גם בפירוורי דת, בכמה פתיחים של השקפת-עולם, שהרי הפה הכיל מאז ומעולם כל מה שהזון בו מעמ-קי הלב והגרון — ולדבר אפשר בלי הפסקה.

אחריכך מבקשים משהו חדש, מפוצץ, מהמם ואז מנסים איך זה למות. אנשים צעירים פחות או יותר, לוקחים את חייהם ותותחים אותם, כפי שאירע לחברי כת מיקדשה-העם בגאינה. הם מכבים את האש של עצמם בנשיפה מהירה ומחסלים עצמם לדעת.

אני מודה שלא הייתי מסוגל לקרוא בעובי השורות והסתפקתי בכותרות. נדמה לי שגוף הדברים הוא רכילות, של סוף המישחק.

אברהם שרון, עין-השופט

אני תמה על חברי כת מיקדשה-העם, ש-בחרו דווקא בגאינה כדי להתאבד התאב-דות קולקטיבית. אם כבר החליטו לעשות מה שעשו — הרי יש מקום שנוסה כבר בהצלחה למיבצע מעין זה — מצדה. **יוסף קראום,** נס-ציונה

לא יידי, לא. זו לא סכנת האטום המאיים, ואף לא סכנת האוויר המצחין

9	8	7	6	5		4	3	2	1
	14		13	12		11			10
		19	18	17	16		15		
	23	22				21		20	
27			26			25			24
			30				29	28	
				32			31		
37		36	35				34		33
		42		41	40	39			38
			47		46	45	44	43	
				50			49	48	
					52		51		
60		59	58	57	56		55	54	53
			64	63	62		61		
		69	68	67		66			65
			73	72			71	70	
					75		74		
80		79	78				77		76
	87	86		85		84	83		82
			91		90	89			88
97			96			95	94	93	92
	103		102			101	100	99	98
				105					104

מאונך:

- 1) מודע; 2) ראש, בערבית; 3) מחלקי היממה; 4) שמא; 6) מספיק!; 7) שער!; 8) מצבת-זיכרון; 9) מענית; 12) פנוראמה; 15) תמיד; 16) מימטר; 17) ... ישמח לבב; 19) יישוב בעמק; 20) מן השוואים; 21) מלחין-אופרות איטלקי; 23) כיוון ש-; 24) הווייה; 26) בהשאלה; מרכז; 27) אפס כוחו; 29) מישה; 30) בן-אדם; 33) רקיע; 34) ירקגינה; 36) מטוס ללא מנוע; 37) מידת לח; 40) ישן; 41) כעס גדול; 44) רסיטייליה; 46) משתחוה; 47) מרחם; 49) נמל עתיק בארץ; 50) בהרתיק; 53) מג; 54) ממכות מצריים; 55) באופן זה; 58) זעיר; 59) שגיאה; 60) כלי-עבודה; 62) בלוטת-הגנה; 63) בן-אדם; 66) עגור; 71) סימלו של דואר יש-ראל; 73) קנייה; 76) מחיית-יער; 77) גדול וגורא; 79) ענק; 80) מידת-שטח; 82) מזמר; 84) שגב; 85) בור לשאיבת מים; 87) הסתיים; 90) גדול בתורה; 92) לא הרבה; 94) המון גדול; 96) מן המזלות; 97) בתוכן; 98) מינחה; 101) מספיק!; 102; 103) צאצא; 103) מסולם הצליל-ים.

מאוזן:

- 1) עיטת שקדים; 5) אבן-חן; 10) כיסא-כבוד; 11) קידומת הולנדית; 13) בתוכו; 14) אביון; 15) בהשאלה; פתי; 16) עם; 18) מבלה את הלילה; 20) חומת-מים אדי; 21) גיצים; 22) הרבץ; 24) הידד!; 25) סופו של יום; 26) לבוש-קודש; 28) שורת הרים; 30) אולם; 31) מריבה; 32) גוף ראשון רבים; 34) משמש בקודש; 35) פרחי-גוי; 38) מסג'; 39) מטבע יפאני; 41) להבה; 42) מין עץ; 43) מונח בתורת החשמל; 46) מסימני הפיסוק; 47) מילת-זירו; 48) בלעדי; 50) נרתיק החרב; 51) פרוסה; 52) מן ההורים; 54) נמל עתיק בארץ; 57) דממה; 61) צעיר; 62) עילך; 64) לטעת!; 65) מעונות גזירי-הים; 66) כלי-קיסוב לנזולים; 67) כלי-קיסוב גדול; 69) נציגות נבחרת; 70) קטף ענבים; 72) סופו של כורת; 74) חפירה עמוקה; 75) מחלקי הרגל; 77) כיצד; 78) לא עקום; 81) גשם קפוא; 83) מכינויי האלהות; 85) ענף; 86) נתח; 88) נרו יאיר (ר"ת); 89) מלאכת המורים; 91) מיקוה-מים ענקי; 93) בלבד; 95) המגיפה השחורה; 96) מול; 98) פרפר-לילה; 100) בת-יקול; 102) אריג; 103) מילת שאלה; 104) רכב להסעת מטיילים; 105) מבני יעקוב.

פני הייצוא

קראתי במדור אנשים (העולם הזה 2150) כי מר בנימין גיבלי, מנכ"ל חברת שמן בחיפה, התפאר כי קנה את חליפתו בבאנגר קוק. עד כמה שזכור לי, היה מר גיבלי מנהל מכון הייצוא הישראלי. ככה נראה הייצוא שלנו וככה נראית התעשייה שלנו. **ברוך גושן** (תעשיין), תל-אביב

סרטן מנייר

אין לי אמון באגודה למילחמה בסרטן. אני דורש, שלפני שיקישו על דלתי כדי לאסוף כספים, שיקישו לממשלה שתסיגור את כל בתי-החרושת לסגירות ושהעישון יוצא אל מחוץ לחוק. רק אז באמת נאמין להם שהם גלחמים בסרטן. עד אז תעמור לתם גשמעת כפיתופתי שקדים. אפילו הרופאים והאחיות מעשנים ללא שמץ של בושה בתוך כתלי בתי-החולים. כנראה שהסרטן הוא סרטן מנייר. **ז. ישר,** גבעתיים

מתי השתולל הליכוד?

הרשו לי לתקן אידיוקים אחדים ש-השתרכבו לכתבתכם "האשה מאחרי ה-קלעים" (העולם הזה 2152). בפרס העיתר נאית על כתבה שפורסמה במחנה זכיתי בשנת 1967 ולא בשנת 1976, כפי שפורסם אצלכם בטעות. אינני חברת מערכת יד-

(המשך בעמוד 18)